DLA PROWADZĄCEGO

INSTRUKCJA

ZOBACZ – NAZWIJ – ZROZUM

CEL KARTY

Nauka rozróżniania trzech kroków kontaktu ze sztuką: obserwacji, analizy i interpretacji. Karta jest przeznaczona do pracy z rzeczywistym dziełem, reprodukcją, fotografią architektury, obiektem lub kadrem filmowym.

PRZYGOTOWANIE

Wybierz obiekt z czytelnymi szczegółami i legalnie dostępną reprodukcją. Ustal podstawowe informacje o źródle obrazu; nie podawaj uczestnikom niezweryfikowanych atrybucji. Zapewnij możliwość opisu słownego zamiast rysowania.

PRZEBIEG • 30–45 MIN

Wprowadzenie (5 min): pokaż różnicę między „widzę” i „sądzę”. Samodzielna praca (15–20 min): trzy etapy karty. Rozmowa w parach (5–10 min): porównaj obserwacje. Podsumowanie (5–10 min): poproś o przykład dobrze uzasadnionej interpretacji.

WARIANT DLA DZIECI

Zachęć do nazywania konkretnych cech i rysowania fragmentu obiektu. Nie oceniaj pomysłów na podstawie tego, czy odpowiadają Twojej interpretacji; skup się na połączeniu wypowiedzi z widocznym szczegółem.

WARIANT DLA MŁODZIEŻY

Poproś o dwa źródła uzasadnienia dla interpretacji oraz pytanie badawcze, które wymaga dalszego sprawdzenia. Dodatkowa karta pomaga sformułować dwie konkurencyjne hipotezy.

DOSTĘPNOŚĆ I ETYKA

Czytaj polecenia na głos, pozwól pracować w parach, zaproponuj większy druk lub odpowiedź ustną. Przy fotografii osób i materiałach archiwalnych uwzględnij prywatność, prawa do publikacji i kontekst przedstawienia.

CO OBSERWOWAĆ W PRACY UCZESTNIKA

Czy potrafi nazwać widoczne cechy? Czy używa właściwych pojęć? Czy rozróżnia opis od interpretacji? Czy uzasadnia swoją hipotezę i rozpoznaje, czego jeszcze nie wie?